

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918201728
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7918201728.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na V. XX/XX, L., zastúpenej E. L., bytom Na V. XX/XX, L., v konaní o zaplatenie sumy 1.966,38 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 17.04.2018 domáhal voči žalovanej vydania rozhodnutia totožným s výrokom rozsudku. Podanie žaloby odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 12.02.2014 uzatvoril zmluvu o pôžičke č. 7133975, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 2.000 Eur. Podľa zmluvy mala žalovaná pôžičku splatiť formou pravidelných mesačných splátok v celkovom počte 60 pri výške splátky 57,70 Eur. Do podania žaloby žalovaná uhradila 634,70 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku včas, v súlade so zmluvou a podmienkami, dňa 29.04.2015 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.06.2015 úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 28.06.2015. Celkový dlh predstavuje sumu 1.966,38 Eur. Zmluvnú pokutu v sume 257,58 Eur si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

2. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na žalobcu. Tunajší súd uznesením č. k. 17Csp/70/2018-115 zo dňa 09.01.2019 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

3. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 11.06.2018 písomne nevyjadrila.

4. Súd prvej inštancie vo veci dňa 12.02.2019 vyhlásil rozsudok, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.966,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy od 04.07.2015 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanej.

5. Proti rozhodnutiu súdu podala odvolanie žalovaná, v ktorom vzniesla námietku premlčania.

6. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 1Co/164/2019-143 zo dňa 29.11.2019 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, kde v odôvodnení 18. uviedol, že bude povinnosťou

súdu prvej inštancie podrobiť jednotlivé zmluvné podmienky posudzovanej spotrebiteľskej zmluvy súdnej kontrole z úradnej moci a v prvom rade otázkou dôvodnosti žalovanou vznesenej námietky premlčania žalobcom uplatneného nároku.

7. Súd sa opätovne oboznámil so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o poskytnutí pôžičky, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou, prehľadom úhrad a splátok žalovanej, odvolaním žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré nedostavil žalobca, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti.

9. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako pôvodný veriteľ a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 12.02.2014 Zmluvu o pôžičke, chválená výška pôžičky bola 2000 Eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 60 splátkach, výška mesačnej splátky bola 57,70 Eur. Priemerná hodnota RPMN 21,09%, ročná úroková sadzba 27%, termín konečnej splatnosti 2/2019, celkové náklady spotrebiteľa 1.462 Eur.

10. Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.04.2015 vyzval pôvodný veriteľ žalovanú na splatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 178,87 Eur do 05.06.2015 s upozornením, že zosplatenie úveru.

11. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná na splátkach uhradila 634,70 Eur.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Žalovaná vzniesla námietku premlčania, preto bolo povinnosťou súdu sa najprv vysporiadať s touto námietkou v súlade aj s uznesením odvolacieho súdu.

27. Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou vyššie uvedených právnych noriem dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Takáto dohoda je obsiahnutá v bode 12.4 zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky a ktorý v zhode s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pre omeškanie s jednotlivou splátkou pri omeškaní jej úhrady o viac ako tri mesiace. V takom prípade podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva (čo neznamená, že ide o okamih, kedy ho prvýkrát mohol využiť). V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy

nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

29. Je teda zrejmé, že citované ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh.

30. V prerokúvanej veci zo zmluvy o úvere vyplýva, že splátky boli zročné k 12. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca celý dlh zosplatnil pre viac ako trojmesačné omeškania s úhradou splátky a teda pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 12.02.2015, nakoľko okamžitú splatnosť úveru vyhlásil ku dňu 12.06.2015. Žalobca toto právo využil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovanú na túto možnosť upozornil. V zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, resp. odo dňa vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú 12.02.2015, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanej. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 12.02.2018. Nárok na úroky z omeškania a úroky z úveru ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 17.04.2018, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybné premlčaný.

31. Súd poukazuje, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>) ešte tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>), v danom prípade splátky splatnej dňa 12.02.2015. Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatniť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba) za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. V tomto prípade podľa názoru súdu bola premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrté roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde.

32. Na podporu správnosti uvedeného právneho názoru súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/161/2018 zo dňa 26.03.2019, v zmysle ktorého cit. „Z dikcie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o splnení dlhu v splátkach (§ 565 OZ), ako je tomu aj v prípade uzatvorenej zmluvy o pôžičke, dovoľuje veriteľovi, aby od dlžníka požadoval vždy iba zaplatenie tej splátky, ktorá sa stala zročnou (splatnou), nakoľko každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, čo je tiež dôvod, pre ktorý pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa § 101 OZ samostatne, a to od doby zročnosti jednotlivých splátok (v súdnej právnej veci bol dátum splatnosti dohodnutý vždy na 20 - ty deň toho - ktorého mesiaca, teda premlčacia doba by začala plynúť pre každú jednotlivú splátku vždy od 21. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci). Ustanovenie § 565

OZ, ale pripúšťa dohodu medzi veriteľom a dlžníkom, že nespĺnením jednej zo splátok sa stane splatným celý dlh. V takom prípade premlčacia trojročná doba pre právo na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu začína plynúť odo dňa, keď sa stala splatnou celá nespĺnená splátka. Citované ust. § 53 ods. 9 OZ modifikuje ust. § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám (ktorou je aj zmluva uzavretá medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným), a to tak, že podľa citovaného ustanovenia je strata výhody splátok podmienená splnením podmienok: a/ musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu, b/ strata výhody splátok nastáva až po uplatnení tohto práva veriteľom, ktorý môže toto právo uplatniť najskôr po uplynutí trojmesačnej lehoty od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c/ veriteľ dlžníka upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky, t. j. v prípade spotrebiteľskej zmluvy až po uplynutí trojmesačnej lehoty nastane strata výhody splátok (upravená v ust. § 565 OZ), ak je splnená súčasne podmienka o upozornení dlžníka veriteľom, že veriteľ požaduje zaplatenie celej pohľadávky. Ak by veriteľ nevyužil svoje právo požadovať splatenie celého dlhu, bol by naďalej oprávnený požadovať len zaplatenie už splatnej splátky, pričom pred uplynutím uvedenej lehoty nie je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka splnenie celého dlhu naraz. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu dlhu listom zo dňa 29.11.2014. S poukazom na to, že v zmysle § 53 ods. 9 OZ k zosplateniu dlhu v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu možno pristúpiť až po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, a ak by sa vychádzalo z predpokladu, že veriteľ s odbornou starostlivosťou dodržal dobu 3 mesiacov (§ 53 ods. 9 OZ), je zrejmé, že premlčacia doba v predmetnej veci začala s ohľadom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka plynúť najneskôr v auguste 2014. Dlžnou splátkou, pre ktorú nastal de fault (zosplatenie) je už júlová splátka. Potvrdzuje to vyjadrenie žalobcu z 31.05.2018, v ktorom ako ostatnú splátku zaplatenú pred zosplatením celého dlhu označil splátku splatnú v mesiaci 7/2014. Žaloba bola na súd podaná 22.09.2017, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby (§ 101 OZ), ktorá podľa § 103 OZ začala plynúť až od nezaplatenej júlovej splátky roku 2014. Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa §103 OZ. Keďže nárok zo zmluvy je premlčaný, tento nárok žalobcovi nie je možné priznať. Správne preto postupoval súd 1. inštancie, keď žalobu z toho dôvodu zamietol.“

33. Súd poukazuje na obdobný právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/65/2019 zo dňa 19.06.2019, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6Csp/263/2017 zo dňa 28.02.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/75/2018 zo dňa 19.11.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/288/2016 zo dňa 15.05.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 z 18.10.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/248/2018 zo dňa 31.01.2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/45/2017 zo dňa 28.01.2018, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/59/2019 zo dňa 26.03.2019.

34. Nakoľko v danom spore vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca v konaní voči žalovanej uplatnil nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý je premlčaný a preto súd žalobu zamietol.

35. O trovách konania súd rozhodol takto:

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V predmetnom konaní bola úspešná žalovaná. Súd však žalovanej náhradu trov konania nepriznal s poukazom na čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo, pretože žalovanej v konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli a žalovaná si trovy konania ani neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.